

R

G

B

WH

GR

BL

Grey Scale #13

C

M

Y

K

DANES-PICTA.COM

A

1

2

3

4

5

6

M

8

9

10

11

12

13

14

15

B

17

18

19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

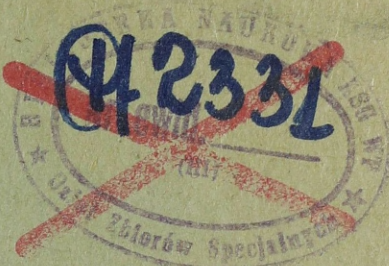
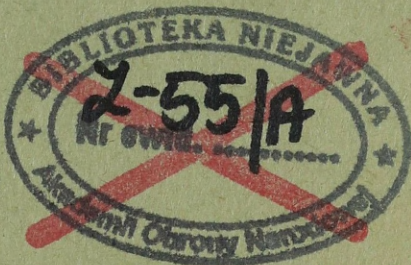
KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

~~POUFNE~~

Egz. Nr 1

Płk dr Jan WOJNAROWSKI

302082 KR2752707

PROGNOZA ROZWOJU SYSTEMU MOBILIZACJI i UZUPEŁNIANIA SIĘ ZBROJNYCH NA LATA 1991-2015

(Etap programowy „PROGNOZA-4”)

60694

WARSZAWA

MARZEC

1987

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

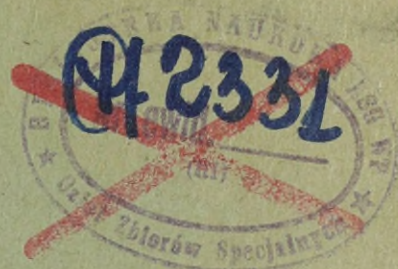
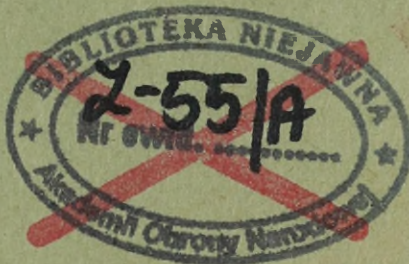
KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK

JAWNE

~~ZASTRZEŻONE~~

~~POUFNE~~

Egz. Nr 1

Płk dr Jan WOJNAROWSKI

PROGNOZA KRZYSZTOF

PROGNOZA ROZWOJU SYSTEMU MOBILIZACJI i UZUPEŁNIANIA SIŁ ZBROJNYCH NA LATA 1991-2015

(Etap programowy „PROGNOZA-4”)

60 694

Lit. 15 zdr. Pf/1983

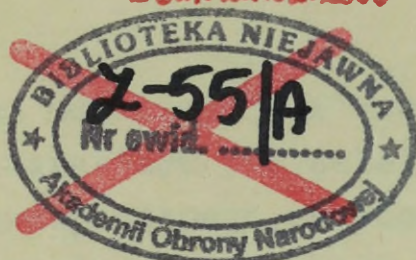
KATEDRA ORGANIZACJI I MOBILIZACJI WOJSK **JAWNE**

150306 Anna KOLEK
Podst. prot. pniek. Nruch. G48
z dn. 24.02.2006

~~ZASTRZEŻONE~~

~~POUFNE~~

Egz. Nr. 1...

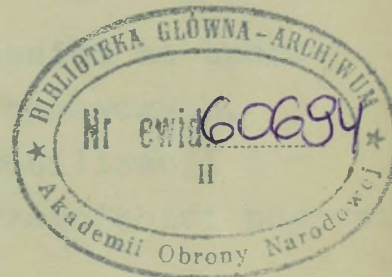

Archiwum

płk dr Jan WOJNAROWSKI

DOKON KRZY SZTOST

PROGNOZA ROZWOJU SYSTEMU MOBILIZACJI I
UZUPEŁNIANIA SIŁ ZBROJNYCH NA LATA 1991-2015

/Etap programowy - "PROGNOZA - 4" /

publikacja

na zastrzeżenie

28.01.2003 ✓

[Handwritten signature]

I. CHARAKTERYSTYKA ZAŁOŻEN, KIERUNKI ROZWOJU I STAN PRZYSZŁY

SYSTEMU MOBILIZACJI ORAZ UZUPEŁNIENIA SIŁ ZBROJNYCH.

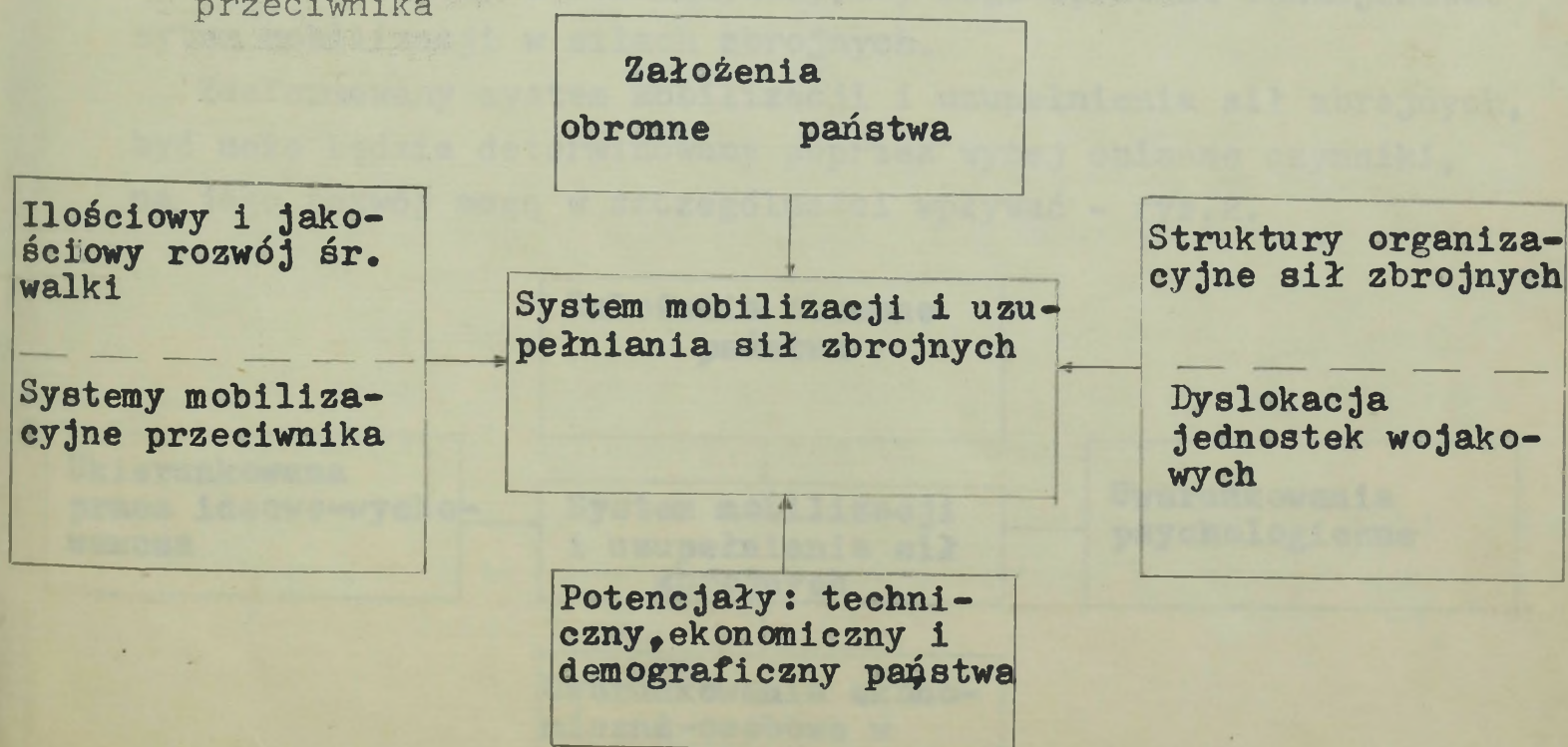
1. Założenia systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych wynikające z oceny charakteru przyszłej wojny.

Analiza prawdopodobnego rozpoczęcia i przebiegu przyszłych wariantów wojen sugeruje, iż system mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych ulegnie deformacjom. Przesłankami deformacji systemu mobilizacji mogą być:

- uwarunkowania ekonomiczne w kraju oraz w całym systemie koalicji militarnej;
- uwarunkowania ludnościowe - rozwój demograficzny w państwie;
- oddziaływanie psychologiczne powodowane wprowadzaniem na uzbrojenie nowych rodzajów broni - psychologiczno-zachowawczych.

Dotychczasowy rozwój i doskonalenie systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych determinowany był w szczególności poprzez oddziaływanie następujących czynników - rys.1;

- założenia obronne państwa;
- potencjał ekonomiczny, techniczny i demograficzny;
- istniejące i doskonalone struktury organizacyjne sił zbrojnych;
- aktualną dyslokację jednostek na terenie kraju;
- ilościowy i jakościowy rozwój środków prowadzenia walki zbrojnej;
- systemy alarmowe i mobilizacyjne sił zbrojnych potencjalnego przeciwnika

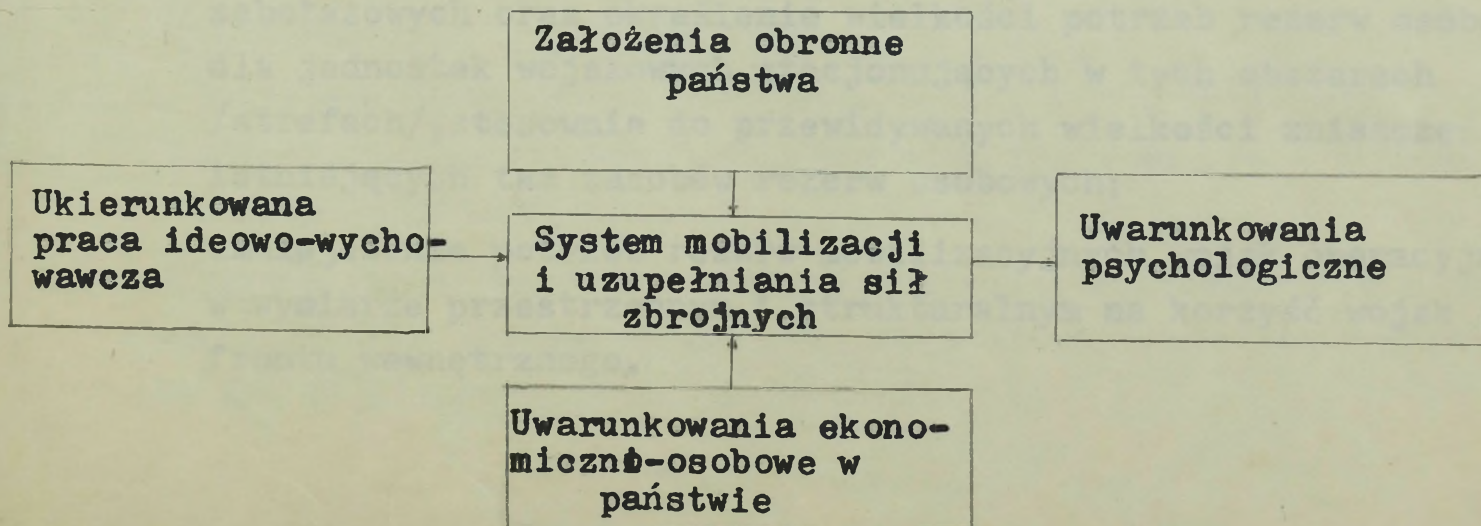
Rys. 1.

Powyższe czynniki nakreślają i stanowią o obecnym rozwoju oraz doskonaleniu systemu mobilizacji sił zbrojnych. Dotychczasowe założenia, na których opiera się system mobilizacji pozwalają utrzymywać część sił zbrojnych w gotowości do odparcia uderzenia potencjalnego przeciwnika. Jednak prognoza wynikająca z wizji ewentualnego wybuchu wojny nakazuje zwrócić uwagę na możliwość nagłego ^{jej} wybuchu. Oznacza to, iż siły zbrojne powinny być zdolne przeciwstawić się zaskakującej agresji. Po drugie, obecnie już kształtuje się niekorzystne zjawisko niżu demograficznego poborowych. Ujemnie ono wpływa na system mobilizacji sił zbrojnych. Można już obecnie wyciągnąć wnioski z rozwoju demograficznego kraju na zabezpieczenie mobilizacji sił zbrojnych. Ten stan niżu demograficznego, jak wskazują prognozy, trwał będzie do końca obecnego stulecia. Aktualnie istniejący niż demograficzny poborowych nie tylko wpływa na bieżące - pokojowe uzupełnianie sił zbrojnych, ale również na gromadzenie rezerw osobowych na przyszłe potrzeby mobilizacyjne wojsk.

Drugi **trend** wiążący się z tym problemem to spadek zainteresowania młodzieży w aspekcie obowiązku i celowości odbywania służby wojskowej.

W następnej kolejności /na początku XXI wieku/ prawdopodobnie należy wziąć pod wnikliwą uwagę problem psychologicznego oddziaływania na stan osobowy, realiów wprowadzenia na uzbrojenie nowych rodzajów broni, które mogą oddziaływać na psychikę, a w konsekwencji na zachowanie się żołnierzy wcielonych do jednostek wojskowych. Obecnie jest to problem trudny do wyobrażenia lecz jednak będzie musiał być badany i rozwiązywany, aby mógł sprawnie funkcjonować system mobilizacji w siłach zbrojnych.

Zdeformowany system mobilizacji i uzupełnienia sił zbrojnych, być może będzie determinowany poprzez wyżej opisane czynniki, na jego rozwój mogą w szczególności wpływać - rys.2.

Rys. 2.

Sugestie prognostyczne wskazują, że system mobilizacji i uzupełnienia sił zbrojnych w przyszłości prawdopodobnie przyjmie postać "szybkiej mobilizacji" polegającej na skokowym wariantowaniu rozwijanych jednostek wojskowych, w zależności od narastania i rozwoju sytuacji polityczno-militarnej.

Przesłankami do założeń stworzenia "szybkiej mobilizacji" sił zbrojnych" w różnych wariantach rozpoczęcia i prowadzenia wojny, mogą być:

a/. w wojnie konwencjonalnej:

- ✓ - zwiększenie rezerw osobowych wchodzących w tzw. mobilizacyjny rzut alarmowy /MRA/ jednostek wojskowych do liczby 50% w stosunku ^{do} etatowych potrzeb mobilizacyjnych. Zapewni to szybkie doprowadzenie jednostek wojskowych do osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej w krótkim stosunkowo czasie;
- ✓ - zrejonizowane zorganizowanie zgrupowań żołnierzy rezerwy w określonych specjalnościach wojskowych do przeprowadzenia szybkiej akcji uzupełnienia jednostek wojskowych;
- utrzymanie w stałej dyspozycyjności stanów osobowych wchodzących w skład uzupełnienia zasadniczego jednostek wojskowych;
- ✓ - wypracowanie i wdrożenie zmian w systemie powiadamiania i pobierania /dostarczania/ rezerw osobowych z gospodarki narodowej i administracji państwowej, stosownie do potrzeb rozwijanych i uzupełnianych jednostek wojskowych;
- przechodzenie sił zbrojnych na samowystarczalność w zabezpieczeniu mobilizacyjnego ich rozwijania w ramach wcześniejszej militaryzacji określonych jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej i administracji państwowej;
- podział terytorium kraju i poszczególnych jego obszarów na strefy zagrożeń terrorystyczno-dywersyjnych i partyzancko-sabotażowych oraz określenie wielkości potrzeb rezerw osobowych dla jednostek wojskowych stacjonujących w tych obszarach /strefach/, stosownie do przewidywanych wielkości zniszczeń istniejących tam zasobów rezerw osobowych;
- zmniejszenie potrzeb rezerw mobilizacyjnych wojsk operacyjnych w wymiarze przestrzennym i strukturalnym na korzyść wojsk frontu wewnętrznego.

b/. w wojnie regionalnej w Europie:

- wypracowanie zasad i trybu "mobilizacji szybkiej", ukierunkowanej na maksymalne zachowanie żywności sił zbrojnych;
- ukierunkowanie tworzenia jednostek paramilitarnych przygotowujących /szkolących/ zasoby rezerw osobowych do szybkiej zamiany obywateli w jednostki wojskowe, wojsk operacyjnych i OTK;
- ✓ - super utecniczenie procesu zarządzania i przebiegu mobilizacji poprzez wprowadzenie systemów informatycznych do mobilizacyjnie rozwijanych jednostek wojskowych i organów zabezpieczających ich rozwijanie;
- wprowadzenie zmian w organizacji odbywania różnych form służby wojskowej w stosunku do: czasokresu odbywania służby wojskowej, częstotliwości ćwiczeń mobilizacyjnych, specjalizacji w ramach zasadniczej służby wojskowej i w czasie odbywania ćwiczeń mobilizacyjnych;
- organizacja i szkolenie żołnierzy przeznaczonych dla jednostek antyterrorystycznych oraz przeciwpartyzanckich;
- zwiększenie mobilności mobilizacyjnego rozwijania wojsk / w zakresie mobilności rozwijania wojsk wchodzi: szybkość, czas i przestrzeń - jako kategorie /wymogi/ stałe-wspólne/.

c/. w wojnie światowej - globalnej:

- zachowanie potrzeb żywotności sił zbrojnych;
- specjalizacja żołnierzy rezerwy ze zmianą na korzyść w stosunku do podstawowej specjalności - piechota /wojska zmechanizowane/, jak 1:6 na korzyść innych rodzajów wojsk i służb;
- celowe i permanentne /ciągłe/ rozśrodkowanie gromadzonych zasobów rezerw osobowych do odtwarzania i utrzymania gotowości mobilizacyjnej jednostek wojsk operacyjnych, zabezpieczenia i ratownictwa w systemie OTK;
- możliwość korzystania z zasobów rezerw i funkcjonowania administracji wojskowej na obszarach kraju zajętych przez wojska sojusznicze.

2. Wnioski z prawidłowości dotyczących rozwoju systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych oraz ogólna koncepcja dostosowania systemu mobilizacji do przyszłych potrzeb.

Dotychczasowy rozwój i doskonalenie systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych wskazuje, że w perspektywie pierwszego dziesięciolecia XXI wieku może nastąpić jakościowy i ilościowy trend, wskazujący na mobilność systemu, dostosowanie go do wskaźnika potrzeb sił zbrojnych okresu wojennego i obrony Państwa oraz wzrost zabezpieczenia mobilizacji w obrębie poszczególnych działów gospodarki narodowej i administracji państwowej. Taka konieczność musi nastąpić analizując wizję rozpoczęcia i przebiegu wariantów przyszłych konfliktów konwencjonalnych w sferze polityczno-gospodarczej i zbrojnych w sferze militarnej.

Ciężar mobilizacji prawdopodobnie przesunie się w kierunku tworzenia wyspecjalizowanych rodzajów sił zbrojnych, przeznaczonych do działań na froncie wewnętrznym /wojsk OTK i OC w różnych odmianach - antyterrorystycznych, przeciwpartyzanckich, być może i innych/.

Muszą zostać stworzone warunki do przeprowadzenia "szybkiej mobilizacji". Utrzymywanie części sił zbrojnych w okresie pokojowym, jako bazy do rozwijania liczebnie dużych związków operacyjnych w sposób skryty, prawdopodobnie nie będzie miało miejsca /racji bytu/ ze względu na możliwość nagłego wybuchu konfliktu zbrojnego, niezależnie od woli przywódców bloków militarnych.

Należy dążyć do wydzielenia i utrzymywania związków /związku/ operacyjnych /operacyjnego/, które już w okresie pokoju podporządkowywane byłyby dowództwu układu koalicyjnego oraz zdolne w każdym czasie do użycia na froncie zewnętrznym, a w razie potrzeby także na froncie wewnętrznym. Grupa sił przeznaczonych do działania na froncie wewnętrznym winna być przygotowana w ramach rozbudowy sił obrony cywilnej i militaryzacji odpowiednich jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej.

Taki stan organizacji utrzymania i rozwoju sił zbrojnych koresponduje z ograniczaniem zasięgu mobilizacji, a jednocześnie wpływa na szybkie jej przeprowadzenie.

II. PROGNOZA MOŻLIWOŚCI REALIZACJI PRAC BADAWCZYCH W SYSTEMIE MOBILIZACJI SIŁ ZBROJNYCH DO 2015 ROKU.

1. Zestawienie wariantów prognozowanych tematów badawczych w poszczególnych specjalnościach.

SPECJALNOŚĆ PIERWSZA - Ogólne założenia teorii systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych.

- S1.1. Ogólne zasady systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych.
- S1.2. Metodologia prowadzenia badań w zakresie systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych.
- S1.3. Metodyka podnoszenia sprawności nauczania teorii i praktyki mobilizacyjno-uzupełnieniowej w systemie szkolnictwa wojskowego.

SPECJALNOŚĆ DRUGA - Przebieg odbywania różnych form służby wojskowej.

- S2.1. Możliwości i sposoby szkolenia żołnierzy dla potrzeb jednostek antyterrorystycznych oraz bezpieczeństwa wewnętrznego kraju.
- S2.2. Możliwości ograniczenia /rozszerzenia/ różnych form odbywania zasadniczej służby wojskowej oraz skrócenia jej odbywania.
- S2.3. Organizacja odbywania ćwiczeń wojskowych /mobilizacyjnych i mobilizacyjno-taktycznych/ z żołnierzami rezerwy wchodzącymi w skład rezerwowych kompletów uzupełniania potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych.

SPECJALNOŚĆ TRZECIA - Mobilizacyjne rozwijanie sił zbrojnych.

- S3.1. Ogłaszanie i prowadzenie mobilizacji powszechnej sił zbrojnych.
- S3.2. Prowadzenie skrytego mobilizacyjnego rozwijania jednostek wojskowych.
- S3.3. Zabezpieczenie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych w warunkach zakłóceń powodowanych czynnikami wewnętrznymi i zewnętrznymi.
- S3.4. Zabezpieczenie uzupełnienia jednostek rozwiniętych w wypadku ich bezpośredniego wyjścia z miejsc stałej dyslokacji do rejonów działań /rejonów obrony/.
- S3.5. Formowanie jednostek organizacyjnych przewidzianych do militaryzacji.

SPECJALNOŚĆ CZWARTA - Zabezpieczenie mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych.

- S4.1. Organizacja osłony i obrony mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych /jednostek wojskowych/.

- S4.2. Rola i zadania dowództw garnizonów oraz TOAW w uruchomieniu i zabezpieczeniu mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych stacjonujących w garnizonie.
- S4.3. Rejonizacja gromadzenia i wykorzystania zasobów rezerw do zabezpieczenia potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych.
- S4.4. Zabezpieczenie jednoczesnego mobilizacyjnego rozwijania jednostek wojskowych stacjonujących w dużych garnizonach.
- S4.5. Wykorzystanie systemów informatycznych do rozwiązywania problemów związanych z zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych.
- S4.6. Zabezpieczenie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych pod względem opbmar.
- S4.7. Wykorzystanie rezerwowych kompletów uzupełniania potrzeb mobilizacyjnych przez jednostki stacjonujące w garnizonach o średniej skali ich zagrożenia.
- S4.8. Odtwarzanie obezwładnionych /zniszczonych/ elementów bazy mobilizacyjnej jednostek wojskowych.
- S4.9. Kierowanie mobilizacyjnym rozwijaniem sił zbrojnych stosownie do narastania i rozwoju sytuacji polityczno-militarnej.
- S4.10. Rozwinięcie i zasady funkcjonowania TOAW w obszarze zajęтым przez wojska sojusznicze.

SPECJALNOŚĆ PIĄTA - Uzupełnianie strat sił zbrojnych.

- S5.1. Modelowanie wielkości ponoszonych strat przez wojska w różnych formach prowadzenia działań.
- S5.2. Organizacja ugrupowania elementów uzupełniania strat wojsk stosownie do ich ugrupowania operacyjnego.
- S5.3. Szkolenie rezerw osobowych i gromadzenie pojazdów samochodowych zgodnie z wymogami zawartymi w znowelizowanym systemie uzupełniania strat wojsk.
- S5.4. Możliwości i sposoby uzupełniania strat wojsk w ludziach po użyciu broni neutronowej i precyzyjnej.

2. Wariant rozwiązania tematów badawczych ze względu na czas, powiązania i potrzeby doskonalenia systemu mobilizacji sił zbrojnych.

Nazwa i nr specjalności	T e m a t		Potrzeby kadrowe w latach			Ogółem	
	Nr	T r e ś ć	1987-1990	1991-2005	2006-2015	Tema- tów	Kadr badaw
1	2	3	4	5	6	7	8
Ogólne założenia teorii systemu mobilizacji i uzupełnienia sił zbrojnych - 1 -	1.	Ogólne zasady systemu mobilizacji i uzupełnienia sił zbrojnych	2	-	-		2
	2.	Metodologia prowadzenia badań w zakresie systemu mobilizacji i uzupełnienia sił zbrojnych.	4	-	-		4
	3.	Metodyka podnoszenia sprawności nauczania teorii i praktyki mobilizacyjno-uzupełnieniowej w systemie szkolnictwa wojskowego.	-	2	-		2
R a z e m			6	2	-	3	8
Przebieg odbywania różnych form służby wojskowej - 2 -	1.	Możliwości i sposoby szkolenia żołnierzy dla potrzeb jednostek antyterrorystycznych oraz bezpieczeństwa kraju.	-	-	8		8
	2.	Możliwości ograniczenia /rozszerzenia/ różnych form odbywania zasadniczej służby wojskowej oraz skracania okresu jej odbywania.	-	4	-		4
	3.	Organizacja odbywania ćwiczeń wojskowych /mobilizacyjnych i mobilizacyjno-taktycznych/ z żołnierzami rezerwy wchodzącymi w skład rezerwowych kompletów uzupełniania potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych.	-	2	-		2
R a z e m			-	6	8	3	14

1	2	3	4	5	6	7	8
Mobilizacyjne rozwijanie sił zbrojnych - 3 -	1.	Ogłaszanie i prowadzenie mobilizacji powszechnej sił zbrojnych.	6	-	-		6
	2.	Prowadzenie skrytego mobilizacyjnego rozwijania jednostek wojskowych	4	-	-		4
	3.	Prowadzenie mobilizacyjnego rozwijania jednostek wojskowych w warunkach zakłóceń powodowanych oddziaływaniem czynników wewnętrznych i zewnętrznych.	-	2	-		2
	4.	Zabezpieczenie uzupełniania jednostek rozwiniętych w wypadku ich bezpośredniego wyjścia z MSD do rejonów działań /rejonów obrony/.	4	-	-		4
	5.	Formowanie jednostek organizacyjnych przewidzianych do militaryzacji	-	4	-		4
a z e m			14	6	-	5	20
Zabezpieczenie mobilizacyjnego rozwinęcia sił zbrojnych - 4 -	1.	Organizacja osłony i obrony mobilizacyjnego rozwijania sił zbrojnych /jednostek wojskowych/	2	-	-		2
	2.	Rola i zadania dowództw garnizonów oraz TOAW w uruchomieniu i zabezpieczeniu mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych stacjonujących w garnizonie.	2	-	-		2
	3.	Rejonizację gromadzenia i wykorzystanie zasobów rezerw do zabezpieczenia potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych.	2	-	-		2
	4.	Zabezpieczenie jednoczesnego mobilizacyjnego rozwijania jednostek wojskowych stacjonujących w dużych garnizonach.	-	2	-		2

1	2	3	4	5	6	7	8
	5.	Wykorzystanie systemów informatycznych do rozwiązywania problemów związanych z zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych.	-	-	5		5
	6.	Zabezpieczenie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych pod względem opbmar.	4	-	-		4
	7.	Wykorzystanie rezerwowych kompletów uzupełniania potrzeb mobilizacyjnych przez jednostki stacjonujące w garnizonach o średniej skali ich zagrożenia.	-	-	4		4
	8.	Odtwarzanie obezwładnionych /zniszczonych/ elementów bazy mobilizacyjnej jednostek wojskowych.	6	-	-		6
	9.	Kierowanie mobilizacyjnym rozwijaniem sił zbrojnych stosownie do narastania i rozwoju sytuacji polityczno-militarnej.	-	4	-		4
	10.	Rozwinięcie i zasady funkcjonowania TOAW w obszarze zajęтым przez wojska sojusznicze.	-	-	2		2
	R a z e m		16	6	11	10	33
Uzupełnianie strat sił zbrojnych - 5 -	1.	Modelowanie wielkości ponoszonych strat przez wojska w różnych formach prowadzenia działań.	-	4	-		4
	2.	Organizacja ugrupowania elementów uzupełniania strat wojsk stosownie do ich ugrupowania operacyjnego.	2	-	-		2

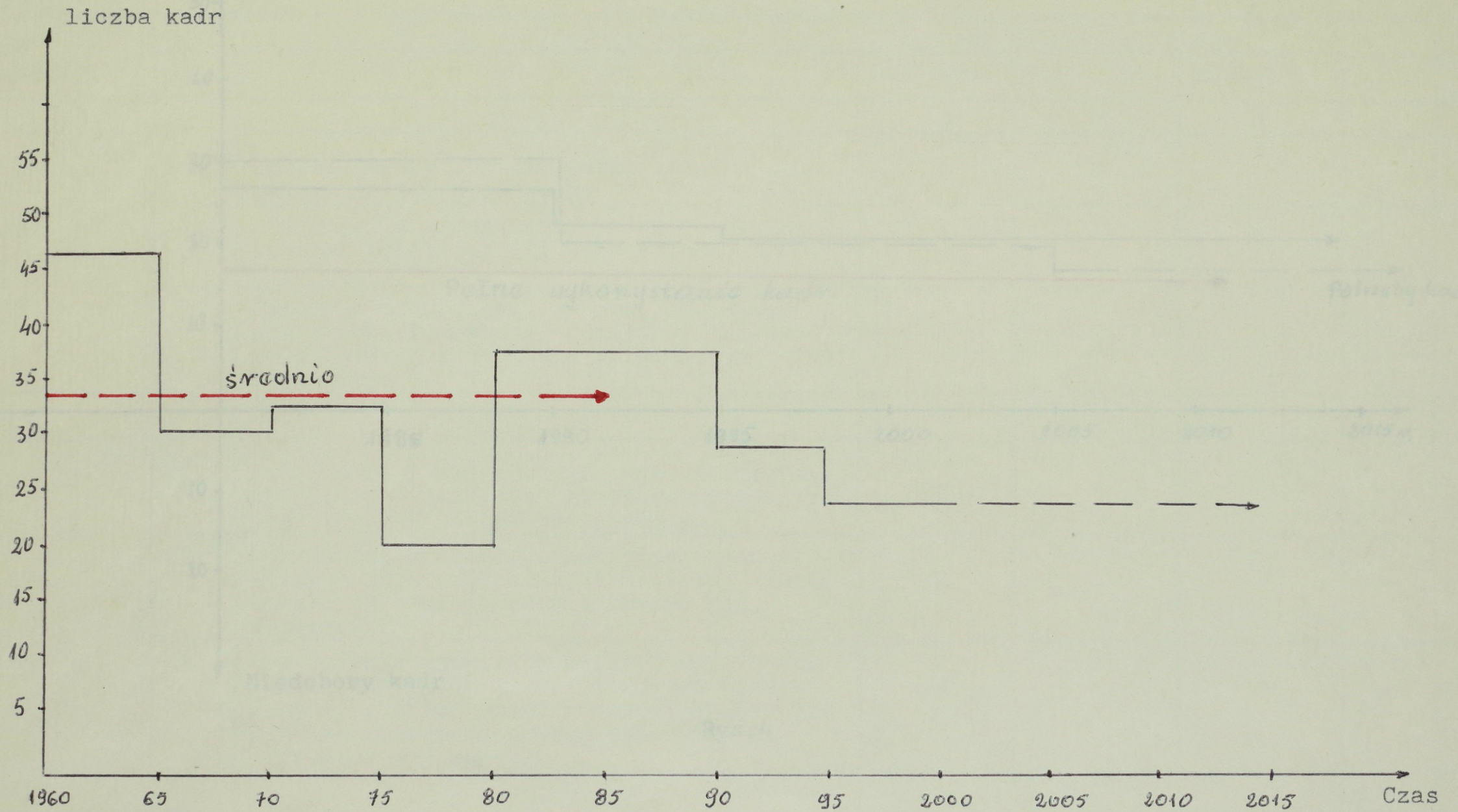
1	2	3	4	5	6	7	8
	3.	Szkolenie rezerw osobowych i gromadzenie pojazdów samochodowych zgodnie z wymaganiami zawartymi w znowelizowanym systemie uzupełniania strat wojsk.	-	4	-		4
	4.	Możliwości i sposoby uzupełniania strat wojsk w ludziach po użyciu broni neutronowej i precyzyjnej.	-	-	4		4
R a z e m			2	8	4	4	14
O g ó ł e m			38	28	23	25	89

Dotychczasowy rozwój kadr naukowo-badawczych i pomocniczych uległ zbyt dużym wahanom w poszczególnych okresach czasu - rys.3. Średnio w pięciu poprzednich okresach od 1960 - 1985 r **stanowił** liczbę 33 pracowników, a na każdą specjalność naukową przypadało 6 pracowników.

Według obecnego stanu rozwoju kadr, średni wskaźnik do 2015 roku może wynosić 29 pracowników naukowo-badawczych z tym, że w poszczególnych specjalnościach liczba kadr naukowo-badawczych nie przekroczy 4 - 5 pracowników.

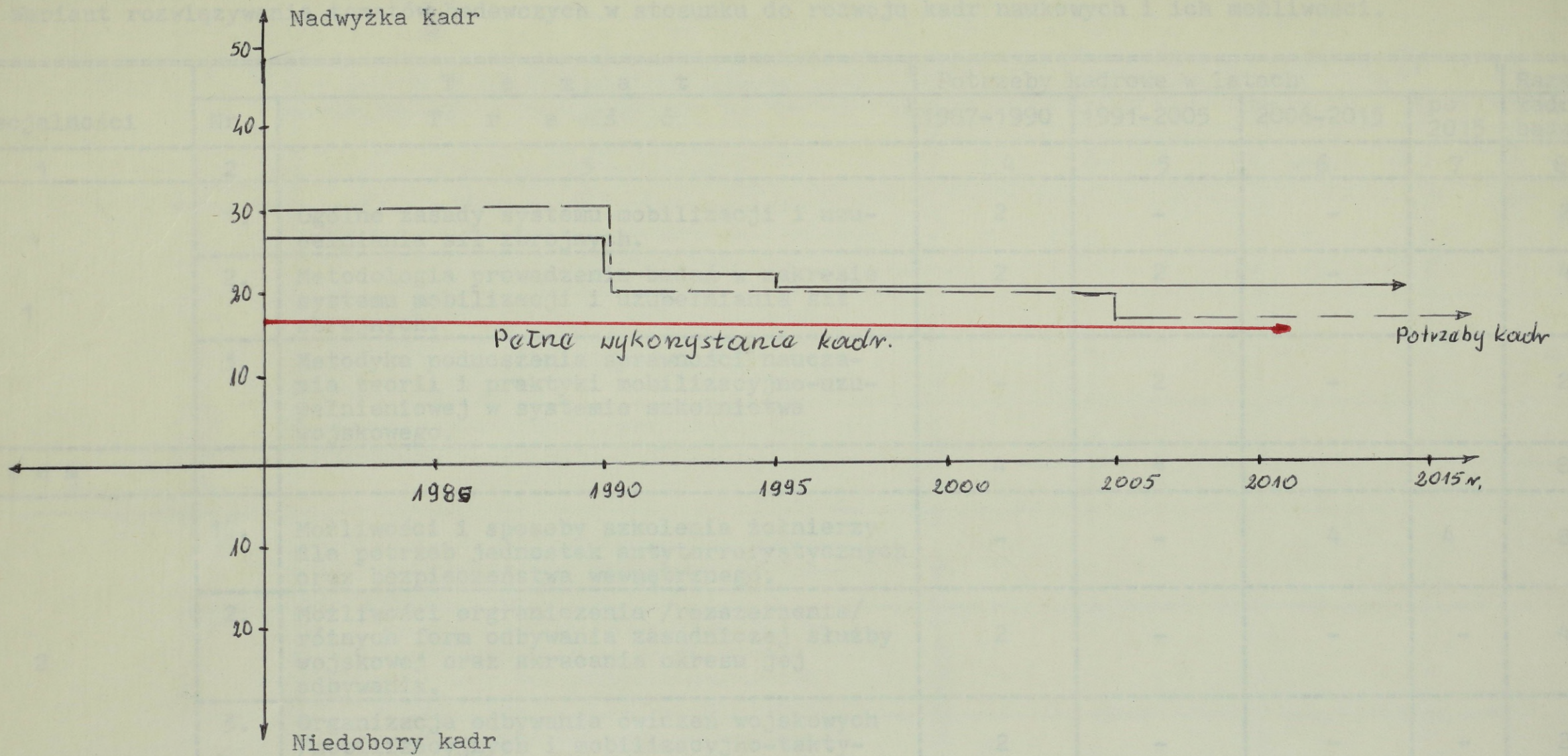
Przedstawione tematy badawcze są możliwe do zrealizowania przy wskaźniku utrzymywania się kadr naukowo-badawczych na średnim poziomie rozwoju - 18 ludzi, będzie to pełne wykorzystanie profesjonalnych kadr zajmujących się badaniami rozwoju systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych.

Dotychczasowy rozwój kadr naukowo-badawczych i pomocniczych.

Rys.3

Kształtowanie się rozwoju kadr naukowo-badawczych.

Rys.4

3. Wariant rozwiązywania tematów badawczych w stosunku do rozwoju kadr naukowych i ich możliwości.

Nr specjalności	Nr	T e m a t T r e ś ć	Potrzeby kadrowe w latach				Razem kadr badaw
			1987-1990	1991-2005	2006-2015	po 2015	
1	2	3	4	5	6	7	8
1	1.	Ogólne zasady systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych.	2	-	-		2
	2.	Metodologia prowadzenia badań w zakresie systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych.	2	2	-		4
	3.	Metodyka podnoszenia sprawności nauczania teorii i praktyki mobilizacyjno-uzupełnieniowej w systemie szkolnictwa wojskowego.	-	2	-		2
R a z e m			4	4			8
2	1.	Możliwości i sposoby szkolenia żołnierzy dla potrzeb jednostek antyterrorystycznych oraz bezpieczeństwa wewnętrznego.	-	-	4	4	8
	2.	Możliwości ograniczenia /rozszerzenia/ różnych form odbywania zasadniczej służby wojskowej oraz skracania okresu jej odbywania.	2	-	-	-	4
	3.	Organizacja odbywania ćwiczeń wojskowych /mobilizacyjnych i mobilizacyjno-taktycznych/ z żołnierzami rezerwy wchodzącymi w skład rezerwowych kompletów uzup.PM jednostek wojskowych.	2	-	-	-	2
R a z e m			4	2	4	4	14

1	2	3	4	5	6	7	8
3	1.	Ogłoszenie i przeprowadzenie mobilizacji powszechnej sił zbrojnych.	3	3	-	-	6
	2.	Prowadzenie skrytego mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych.	2	2	-	-	4
	3.	Prowadzenie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych w warunkach zakłóceń powodowanych oddziaływaniem czynników wewnętrznych i zewnętrznych.	-	-	-	2	2
	4.	Zabezpieczenie uzupełnienia jednostek rozwiniętych w wypadku ich bezpośredniego wyjścia z MSD do rejonów działań /rejonów obrony/	4	-	-	-	4
	5.	Formowanie jednostek organizacyjnych przewidzianych do militaryzacji.	-	-	-	4	4
R a z e m			9	5	-	6	20
4	1.	Organizacja osłony i obrony mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych /jednostek wojskowych/.	-	-	-	2	2
	2.	Rola i zadania dowództw garnizonów oraz TOAW w uruchomieniu i zabezpieczeniu mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych stacjonujących w garnizonie.	-	-	-	2	2
	3.	Rejonizacja gromadzenia i wykorzystanie zasobów rezerw do zabezpieczenia potrzeb mobilizacyjnych jednostek wojskowych.	2	-	-	-	2
	4.	Zabezpieczenie jednoczesnego mobilizacyjnego rozwijania jednostek wojskowych stacjonujących w dużych garnizonach.	-	-	-	2	2

1	2	3	4	5	6	7	8
	5.	Wykorzystanie systemów informatycznych do rozwiązywania problemów związanych z zabezpieczeniem mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych.	-	-	3	2	5
	6.	Zabezpieczenie mobilizacyjnego rozwinięcia jednostek wojskowych pod względem opbmar.	4	-	-	-	4
	7.	Wykorzystanie rezerwowych kompletów uzupełniania potrzeb mobilizacyjnych przez jednostki stacjonujące w garnizonach o średniej skali zagrożenia.	-	-	2	2	4
	8.	Odtwarzanie obezwładnionych /zniszczonych/ elementów bazy mobilizacyjnej jednostek wojskowych	3	3	-	-	6
	9.	Kierowanie mobilizacyjnym rozwijaniem sił zbrojnych stosownie do narastania i rozwoju sytuacji polityczno-militarnej.	-	2	2	-	4
	10.	Rozwinięcie i zasady funkcjonowania TOAW w obszarze zajęтым przez wojska sojusznicze	-	-	2	-	2
	R a z e m		9	5	9	10	33
5	1.	Modelowanie wielkości ponoszonych strat przez wojska w różnych formach prowadzenia działań	2	2	-	-	4
	2.	Organizacja ugrupowania elementów uzupełniania strat wojsk stosownie do ich ugrupowania operacyjnego.	2	-	-	-	2
	3.	Szkolenie rezerw osobowych, gromadzenie pojazdów samochodowych zgodnie z wymaganiami zawartymi w znowelizowanym systemie uzupełniania strat wojsk.	-	2	2	-	4

1	2	3	4	5	6	7	8
	4.	Możliwości i sposoby uzupełniania strat wojsk w ludziach po użyciu broni neutro- nowej i precyzyjnej.	-	-	2	2	4
Razem			4	4	4	2	14
Ogółem			26	22	19	22	89

W powyższym wariantcie ustawienia tematów badawczych, w którym nastąpiło przesunięcie dziewięciu tematów na dalsze lata prognozowania ^{x/}, jest możliwość na uzyskanie wskaźnika rozwoju kadr naukowo-badawczych i pomocniczych do liczby 5-6 na każdą z pięciu specjalności systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych. Przy takim założeniu, w kolejnych okresach prowadzenia badań, należy rozwiązać z każdej ze specjalności następującą liczbę tematów - tabela 1.

Liczba tematów do rozwiązania i potrzeby kadr.

Nr specjalności	do 1990r.		do 2005r.		do 2015r.		Ogółem	
	Liczba		Liczba		Liczba		Liczba	
	Temat	Kadr	Temat	Kadr	Temat	Kadr	Temat	Kadr
S-1	2	4	2	4	-	-	4	8
S-2	2	4	1	2	1	4	4	10
S-3	3	9	2	5	-	-	5	14
S-4	3	9	2	5	4	9	9	23
S-5	2	4	2	4	2	4	6	12
Ogółem	12	30	9	20	7	17	28	67

Tabela 1.

Jak wynika z tabeli 1 w poszczególnych okresach horyzontu czasowego należy rozwiązać ponad dwa tematy "do 1990r-2,5 tematów, do 2005r-2,2 tematów, do 2015r - 2,3 tematów/dysponując podobną liczbą kadr naukowo-badawczych na każdą ze specjalności.

Najwyższego wskaźnika kadr badawczych w kolejnych okresach wymaga specjalność czwarta "zabezpieczenie mobilizacyjnego rozwinięcia sił zbrojnych".

Osiągnięcie potrzebnego stanu kadr naukowo-badawczych jest możliwe poprzez:

- kierowanie na studia doktoranckie oficerów, ze szkół oficerskich zajmujących się problematyką mobilizacyjną gotowości bojowej.

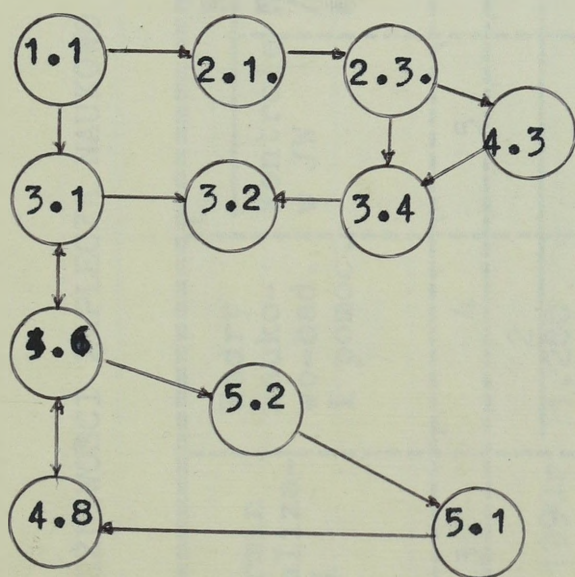
x/ Część z dziewięciu tematów może stracić na aktualności i być może, że nie będzie realizowana.

Na jedenaście wyższych szkół oficerskich żadna aktualnie nie posiada odpowiednio wykształconego specjalisty w tym przedmiocie dydaktycznym i naukowo-badawczym. Warunki do podnoszenia kwalifikacji dla oficerów istnieją poprzez podjęcie doktoranckich studiów przemianych w ASG WP;

- do 1988 roku w dwóch wyższych szkołach oficerskich /WOSWPanc, WOSR/ będą wykształceni specjaliści ze stopniem naukowym doktora;
- Centrum Doskonalenia Kadr Administracji Wojskowej aktualnie posiada dwóch oficerów - specjalistów ze stopniem doktora, a do 1988-89r może osiągnąć liczbę 5 oficerów;
- Katedra Organizacji i Mobilizacji Wojsk ASG WP może rozwiązywać i rozwiązuje tę problematykę siłami dwóch oficerów;
- Instytucje Centralne MON - Zarząd Mobilizacji i Uzupełnień posiada dwóch kwalifikowanych oficerów, Zarząd Szkolenia Bojowego - jednego oficera specjalistę;
- przy założonym stanie rozwoju kadr naukowo-badawczych do 1990r można osiągnąć wskaźnik 2 - 3 oficerów specjalistów na każdą podspecjalność naukową struktury systemu mobilizacji;
- kadra pomocnicza jest dostatecznie przygotowana do rozwiązywania cząsteczkowych problemów badawczych. Skupiona przede wszystkim w IC MON i dowództwach okręgów wojskowych, rodzajach sił zbrojnych.

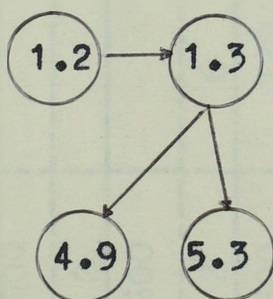
4. Wariant kolejności rozwiązywania tematów badawczych w poszczególnych okresach czasowych /jako tematy priorytetowe/

do 1990r

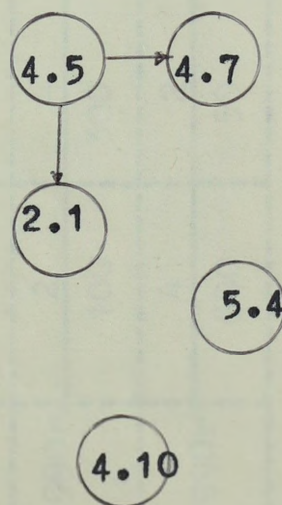
11 tematów badawczych

do 2005r

4 tematy

do 2015r

5 tematów badawczych

5. PROGNOZA MOŻLIWOŚCI ZAPLECZA NAUKOWO - BADAWCZEGO I KADR.

Nr matur	Możli- wości	Termin realiza- cji	Kadry nauko- wo-bad. i pomoc.	R o d z a j z a p l e c z a						Ogółem możliwo- ści w rbg.	U w a g i
				Kontrole w JW	Narady /odpra- wy/	Sympozja i konfere- ncje nau- kowe	Seminaria naukowe i konsulta- cje eksp rtów	Ćwiczenia i mobiliza- cyjne w jednostkach	Razem zaplecze		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1.1	Liczba pracochł w rbg	do 1990r	2 1.200		1 10	2 100	2 10		5 120	1.320	
1.2	liczba rbg	do 1990r	2 1.000		1 10	1 30	1 5		3 45	1.045	
2.2	liczba rbg	do 1990r	2 600		2 10			4 1000	6 1010	1.610	
2.3	liczba rbg	do 1990r	2 500	6 120	2 10		1 5	2 400	11 535	1.035	
3.1	liczba rbg	do 1990r	3 200	2 50	2 10	1 20		8 800	16 880	1.080	
3.2	liczba rbg	do 1990r	2 100	4 300	1 20		2 40	2 300	9 660	760	
3.4	liczba rbg	do 1990r	4 600	2 50	3 60			4 800	9 910	1.510	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
.3	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do 1990r	2 300	2 100	4 100			2 300	8 500	800	
.6	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do 1990r	4 100	2 50	4 100		2 40	4 300	12 490	590	
.8	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do 1990r	3 500	6 300	2 50		4 100	2 200	14 650	1.150	
.1	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do 1990r	2 300		4 100	2 50	6 150	4 50	16 350	650	
.2	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do 1990r	2 200		2 50	1 20	2 50		5 120	320	
zem	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do 1990r	30 5.600	24 970	8 530	7 210	20 490	32 3.950	91 6.150	11.750	
.2	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do 2005r	2 500		1 10	1 30	1 5		3 45	545	
.3	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do 2005r	2 800		2 100	1 200			3 300	110	

	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
.2	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do _{2005r}	2		4	1	1		3	820	
			600		100	100	20		220		
.1	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do _{2005r}	3	6	5		4	5	20	1.600	
			300	400	500		100	300	1300		
.2	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do _{2005r}	2	4	2			10	16	1.600	
			200	300	100			1000	1400		
.8	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do _{2005r}	3	2	4	2		4	12	1.350	
			200	200	300	50		600	1.150		
.9	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do _{2005r}	2	4				10	14	1.700	
			300	600				800	1400		
.1	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do _{2005r}	2			1	2	6	12	650	
			200			50	200	200	450		
.3	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do _{2005r}	2		2			4	6	700	
			200		200			300	500		
zem	$\frac{\text{liczba}}{\text{rbg}}$	do _{2005r}	20	16	20	6	8	39	89	10.065	
			3.300	1.500	1310	430	325	3.200	6.765		

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
.1	liczba rbg	do 2015r	4 100		4 300		2 200		6 500	1.500	
.5	liczba rbg	do 2015r	3 1200		3 200	1 50	4 500	3 200	11 950	2.150	
.7	liczba rbg	do 2015r	2 300	4 400	4 300			2 100	10 800	1.100	
.9	liczba rbg	do 2015r	2 300	4 600				8 400	12 1000	1.300	
.10	liczba rbg	do 2015r	2 500		5 300			2 100	7 400	900	
.3	liczba rbg	do 2015r	2 200		2 200			4 300	6 500	700	
.4	liczba rbg	do 2015r	2 300		1 50	1 50	2 100		4 200	500	
razem	liczba rbg	do 2015r	17 2.800	8 1000	19 1.350	2 100	8 800	19 1100	56 4.350	7.150	
w gółem	liczba rbg	za lata 1990r- 2015r	67 11.700	48 2.470	47 3.190	15 740	36 1.615	90 8.250	236 17.265	28.965	

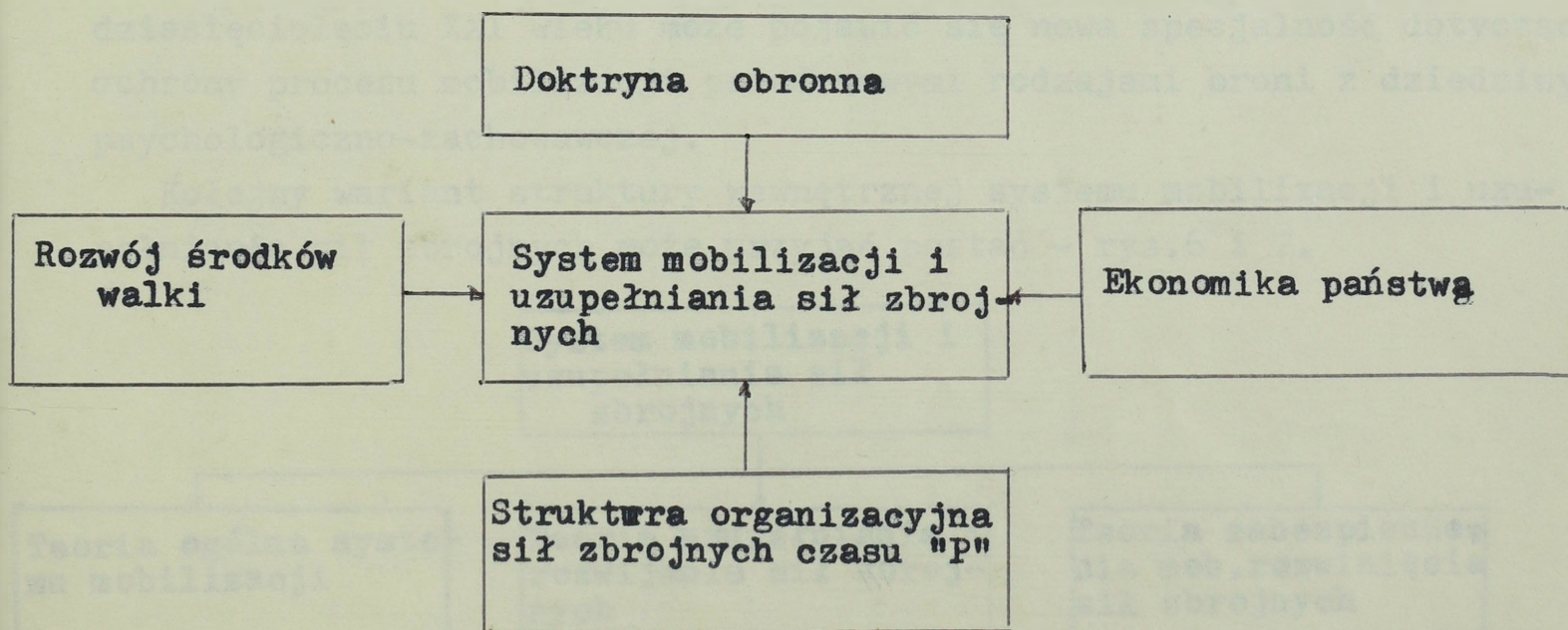
6. Globalne możliwości rozwoju potencjału naukowego /kadr nakładów pracy i zaplecza/ wynoszą

L a t a	Liczba kadr	Liczba tematów	Pracochłoność w rbg	Liczba imprez nauk.	Pracochłoność w rbg	Ogółem pracochłoność w rbg
do 1990r	30	12	3.300	91	6.150	11.750
do 2005r	20	9	5.600	89	6.765	10.065
do 2015r	17	7	2.800	56	4.350	7.150
R a z e m	87	28	11.700	236	17.265	28.965

7. Warianty rozwoju struktury systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych.

Struktura wewnętrzna systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych, jak też jego otoczenia ulegnie przewartościowaniu w poszczególnych okresach horyzontu prognozy.

Dotychczas na rozwój systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych zasadniczy wpływ wywierały głównie takie czynniki jak: struktura organizacyjna sił zbrojnych okresu pokojowego, założenia doktrynalne rozpoczęcia i prowadzenia wojny oraz ekonomika kraju.

Rys. 5.

W pierwszym dziesięcioleciu XXI wieku system mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych ulegnie deformacjom pod wpływem pojawienia się i oddziaływania na system nowych czynników otoczenia.

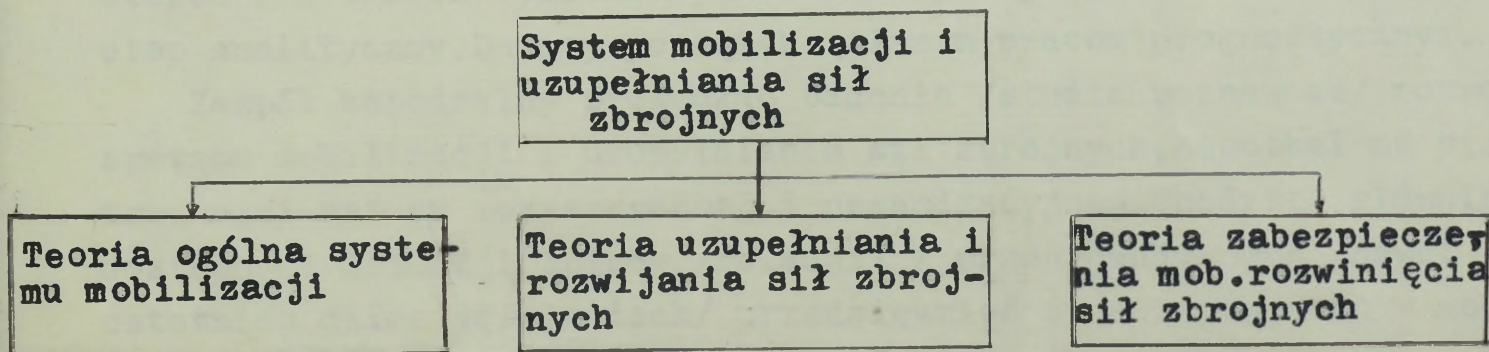
Nowymi czynnikami, które wpłyną na rozwój systemu mobilizacji mogą być: rozwój i oddziaływanie informatyki oraz splot czynników psychologicznego oddziaływania na rozwój całego systemu mobilizacji lub na jego wybrane specjalności np. na specjalność organizacji odbywania służby wojskowej i pokojowe uzupełnianie sił zbrojnych. Wiąże się to ze zmianą struktury organizacyjnej sił zbrojnych okresu pokojowego, a przez to powiększy się ranga i zadania systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych.

Struktura wewnętrzna systemu do 1990r utrzyma się w tej samej postaci co obecnie. Natomiast na początku następnego stulecia może nastąpić integracja poszczególnych specjalności, na skutek oddziaływania informatyki, co zmusi do kompleksowego ujmowania poszczególnych problemów w jedną całość. W strukturze wewnętrznej systemu mobilizacji do końca horyzontu prognozy, pozostaną dwie zintegrowane specjalności tj. teoria uzupełniania i rozwijania sił zbrojnych oraz teoria zabezpieczenia mobilizacyjnego rozwijania sił zbrojnych /zabezpieczenie przejścia sił zbrojnych ze struktur pokojowych na wojenne/.

Pozostałe specjalności: teoria ogólna, teoria odbywania różnych form służby wojskowej i teoria uzupełniania strat sił zbrojnych, będą stopniowo traciły na znaczeniu i być może wchłonięte zostaną przez dwie wyżej wymienione specjalności naukowe systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych.

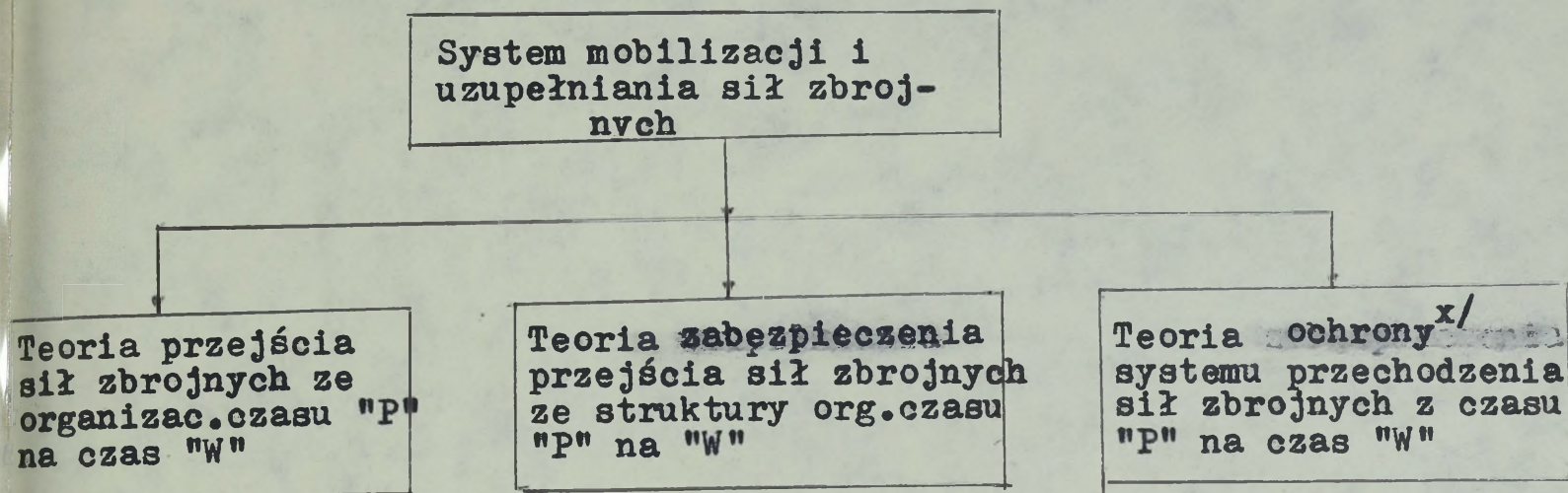
Z analizy wizji wariantów ewentualnych wojen wynika, iż w drugim dziesięcioleciu XXI wieku może pojawić się nowa specjalność dotycząca ochrony procesu mobilizacji przed nowymi rodzajami broni z dziedziny psychologiczno-zachowawczej.

Kolejny wariant struktury wewnętrznej systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych może przyjąć postać - rys.6 i 7.

Rys. 6.

lub postać:

Rys. 7.

x/ dot. ochrony anty-terrorystycznej i dywersyjnej.

Wymuszony a jednocześnie konieczny wpływ informatyki na strukturę systemu mobilizacji sił zbrojnych będzie umożliwiał kompleksowe rozwiązywanie problemów w powiązaniu ich ze sferą możliwości zabezpieczenia. Konsekwencją tego będzie będzie pozytywny wpływ oraz uzyskanie oczekiwanych wyników badań. Zmniejszą się koszty i pracochłonność kadr naukowo-badawczych.

III. REALACJE Z PRZEBIEGU PRAC PROGNOSTYCZNYCH.

W prognozowaniu rozwoju specjalności naukowej najważniejszym etapem / z trzech wymienionych w metodyce prognozowania / wydaje się etap analityczny. Dający początek dalszym pracom progностycznym.

Zespół katedralny prowadząc badania / studia poznawcze / rozwoju systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych, napotkał na szereg trudności natury merytorycznej i organizacyjnej. Chodziło głównie o dostępność źródeł i opisów / relacji / z przeprowadzonych / nawet w ostatnich dziesięcioleciach / przedsięwzięć organizacyjnych w mobilizacji wojsk.

Istotnym ustaleniem teoretycznym do prowadzenia dalszych badań było opracowanie struktury specjalności i wpływu różnych czynników na jej rozwój.

Zespół prognostyczny rozpatrywał różne warianty struktury wewnętrznej, począwszy od zebrania /ustalenia/ szczegółowych tematów, problemów a nawet zagadnień. Następnie selekcjonował i grupował w poszczególne podspecjalności naukowe. W ten sposób powstała struktura specjalności.

Głębsza analiza problematyki powodowała, że wśród poszczególnych podspecjalności występują związki i zależności, które łączyć powinna **podspecjalność nazwana założeniami /teorią/ ogólną.**

Kolejnym podejściem do wypracowania struktury specjalności było ustalenie zasad według, których następuje rozwój systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych. Powyższe podejścia pozwoliły, w miarę prawidłowo, zaszeregować problematykę podspecjalności wchodzącą w obszar ich zainteresowania.

W prognozie dostrzeżono szereg czynników zewnętrznych i wewnętrznych. Usiłowano również ustalić stopień ich oddziaływania na kierunki rozwoju poszczególnych podspecjalności i wreszcie na cały system.

W etapie analitycznym posłużono się szeregiem prostych metod badawczych, z których najlepszą okazała się metoda "burzy mózgów", a także metoda "suportowa" pozwalająca ustawić hierarchicznie poszczególne tematy badawcze według ich ważności.

W etapie badawczym prognozy duże znaczenie miała "ogólna charakterystyka przyszłej ewentualnej wojny". Na podstawie tego opracowania można było wskazać i wyodrębnić trendy rozwoju tej problematyki, która prawdopodobnie będzie się intensywniej rozwijała oraz problemy, które będą traciły na znaczeniu.

Trudnym, w tym etapie badań, jest ustalenie rozwoju potencjału naukowego. Wynika to z niewiedzy rozwoju kadr - jak on będzie przebiegał i czy warunki pozwolą na realizację badań w nakreślonych horyzontach czasowych.

Etap programowy badań prognostycznych był wynikiem poprzednich etapów badawczych, ich uaktualnieniem i sprowadzeniem do możliwości realizacji zagregowanych tematów badawczych.

Najwięcej zastrzeżeń budzą możliwości rozwoju potencjału naukowego, ponieważ brak jest wnikliwego rozeznania w założeniach rozwojowych, do 2015r, sił zbrojnych, jako całości.

Do prognozowania teorii systemu mobilizacji i uzupełniania sił zbrojnych konieczna jest prognoza dotycząca organizacji sił zbrojnych. Takiej prognozy nikt nie realizuje w ASG WP. Katedra Organizacji i Mobilizacji Wojsk jedynie zajmuje się strukturami organizacyjnymi, obowiązującymi do 1990r w procesie dydaktycznym. Dalszy horyzont czasowy jest "białą plamą", nawet dla profesjonalistów w IC MON naszego resortu. Stąd też trudno jest prognozować nie znając przyszłego rozwoju /do 2015r/ sił zbrojnych.

Wydruk. w 2 egz.

Egz. nr 1-2 -Biblioteka Nauk.ASG WP

Wyk.płk dr Wojnarowski /tel.13139/

Druk.H.W.

Dnia 3.03.1987r.

Nr Pf-4

~~A/22-5~~

~~10391~~

W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity system mobilizacji i ugrupowania sił zbrojnych państwa. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity system mobilizacji i ugrupowania sił zbrojnych państwa. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity system mobilizacji i ugrupowania sił zbrojnych państwa.

W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity system mobilizacji i ugrupowania sił zbrojnych państwa. W tym celu należało przede wszystkim wypracować jednolity system mobilizacji i ugrupowania sił zbrojnych państwa.

